

Жалбоподателката М.Е.П.-И. от гр. София като изпълнителен директор на „Видекс инженеринг“ ЕАД, ЕИК 203275014, със седалище и адрес на управление гр. София, булевард „Янко Сакъзов“ № 38, е обжалвала Наказателно постановление № 316, издадено на 12.10.2021 година от Началник на РУ Габрово при ОД на МВР Габрово, с което за нарушение по чл. 121, ал. 9 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ), на представляваното от нея дружество е била наложена имуществена санкция в размер на сумата от 3000 лева, на основание чл. 212 от същия закон. По съображения, подробно изложени в подадената жалба, тя е счела наказателното постановление за незаконосъобразно и го е обжалвала в качеството на такова с искания за неговата цялостна отмяна заедно с всички законни последици, които произтичат от това.

Отвратната по жалба страна чрез свой процесуален представител, който е упълномощен по предвидения за това ред, оспорва твърденията и искането в подадената жалба, като застъпва становище за оставяне на последната без уважение, и за потвърждаване на атакуваното чрез нея постановление като правилно, обосновано и законосъобразно. От тази страна се поддържа искане за присъждане на разноски за осъществено процесуално представителство при разглеждането на делото, съобразно указаното в ЗАНН.

След като съпостави събраните при производството писмени и гласни доказателствени материали, от правна страна съдът намери за установено следното:

Жалбоподателката М.Е.П. е изпълнителен директор на „Видекс инженеринг“ ЕАД, ЕИК 203275014, със седалище и адрес на управление град София, булевард „Янко Сакъзов“ № 38.

При проверка, извършена на 02.07.2021 г. в складова база № 1 на „Еловица 1895“ ЕАД, находяща се в с. Чарково, община Габрово, служители на Служба „КСО“ при РУ Габрово са установили средства за взривяване, собственост на „Видекс инженеринг“ ЕАД София. Същите са били транспортирани на 28.04.2021 г. с разрешение № 20210732678 от 04.02.2021 г., издадено от РУ Габрово, и разрешение № 20210757655 от 13.04.2021 г., издадено от ГД „НП“, за които последваща проверка е установила, че тяхното издаване не е било предхождано от предходни заявления, подадени от дружеството пред РУ Габрово в сроковете, посочени в разпоредбите на чл. 103, ал. 2 и чл. 121, ал. 9 от ЗОБВВПИ.

По повод на изложеното по-горе до изпълнителния директор на дружеството е била изпратена покана (Изх. № 175200-7534/30.07.2021 г., приложена на л. 13 от НАХД 40/2022 г. на РС Габрово) за личното му явяване или изпращане на упълномощено от него лице за съставяне на акт във връзка с установяване на описаното нарушение по чл. 121, ал. 9 от ЗОБВВПИ на посочена в поканата дата – 25.08.2021 г. Поканата (според писмо с Изх. № 63/19.08.2021 г., приложено на л. 14 от същото дело) е била получена от жалбоподателката, която е уведомила, че не може да се яви вследствие на използван отпуск (през периода, считано от 09.10.2020 г. до 09.11.2021 г.) за гледане на дете до навършване на двегодишна възраст, както и че (очевидно с оглед на това обстоятелство – допълнението е на съда) не е в състояние да изпрати представител с изрично пълномощно, който да я представлява при установяване на това нарушение. Поради отсъствието на жалбоподателя и на изпратено упълномощено лице от него, на посочената в поканата дата актът е бил съставен в отсъствието на представляващо дружеството лице, при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. След съставянето му, на 15.09.2021 година той е бил предявен на

изпълнителния директор на „Видекс инженеринг“ ЕАД, за подписването му от него и за запознаване с отразените в същия констатации във връзка с нарушението. Въз основа на акта и на останалите материали по административно-наказателната преписка е издадено и наказателното постановление, което се явява предмет на обжалване по настоящото дело.

При описаната фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Данните, които са отразени в завереното копие от намиращия се на л. 9 екземпляр от обжалваното наказателно постановление сочат, че то е получено от жалбоподателката на 05.01.2022 г. Според съответния Вх. №, под който се явява заведена, жалбата е постъпила при наказващия орган на 12.01.2022 година, или преди края на посочения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН четиринадесет дневен срок, започнал (съобразно правилата на чл. 84 от ЗАНН и чл. 183, ал. 2 от НПК) да тече от деня, следващ датата за получаване на препис от него. С оглед на това и поради обстоятелството, че е подадена от правоимащо лице, тя следва да се приеме за процесуално допустима, а разгледана по същество – и за основателна по отношение на искането за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Законосъобразността на всяко едно наказателно постановление се предпоставя преди всичко от тази на акта за установяване на съответното нарушение, което се санкционира чрез него. Той трябва да отговаря на определени изисквания и следва да се състави преди изтичането на определени срокове, посочени в нормата на чл. 34, ал. 1, б. ”В” от ЗАНН. В настоящия случай изискванията по отношение на тях следва да се приемат за спазени, тъй актът е съставен на 25.08.2021 г., т.е. преди изтичането на тримесечен срок от деня за откриване на нарушителя. Този ден не съвпада с една от описаните в акта и НП дати 02.07.2021 година, която се явява единствено дата за откриване на отговорното за него лице. Изложеното в техните обстоятелствени части сочи, че отговорността на жалбоподателката е била ангажирана поради неизпълнение от нейна страна на задължение, свързано с предходно издадено (на 13.04.2021 година) разрешение (с № 20210757655) от ГД „Национална полиция” София за транспортиране с цел внос на взривни вещества, тъй като на 28.04.2021 година същата е допуснала да бъдат транспортирани до територията на РУ Габрово 60000 броя електрически детонатори, без да е представено за това заявление до това РУ не по-късно от три дни преди датата на тяхното транспортиране.

Като отчете събраните писмени доказателства, съдът намери, че изводът за съществуването на описаното в акта и НП нарушение следва да се оцени като обоснован от фактическа страна. Меродавния начален момент за изчисляване на срока за изпълнение на регламентираното по закон задължение е предварително определен и след като по делото не е спорно, че до 23.04.2021 г. (т.е. последния работен ден преди датата, на която се е състояло самото транспортиране) то не е било изпълнено при спазване на предвидените изискване в чл. 121, ал. 9 от ЗОБВВПИ, то нарушението очевидно е осъществено от обективна страна. Правната квалификация на същото следва да се приеме за правилно определена, тъй като кореспондира на предвиденото в нормативната база, която е действала към неговото извършване и установяване, а свързаните с нея фактически обстоятелства се явяват безспорно установени от събраните доказателства.

Въпреки че прие нарушението не само за извършено, но и за документирано по предвидения за това ред, съдът намери, че искането за отмяна на наказателното постановление ще следва да се уважи. От данните, които се съдържат в приложените доказателствени материали, е видно, че се касае за формално нарушение, което

законодателно не е обвързано с възникване на определен вредоносен резултат или други последици (като например анулиране на вече издаденото разрешение за транспортиране на съответните вещества от ГД „НП” София), които е било възможно да настъпят от него. След като това е така, а по делото няма данни, които да установяват, че до 12.10.2021 г. жалбоподателката е била санкционирана за други (в т.ч. и сходни) извършени нарушения по ЗОБВВПИ, може да се приеме, че неизпълненото от същата задължение за уведомяване на РУ Габрово не се дължи на целенасочено поведение, водещо до умишлено и/или непредпазливо неспазване на предвидените за това срокове, а на обстоятелства, които сочат, че то не би могло да се вмени в нейна вина. От приложената на л. 15 в НАХД № 40/2022 г. заповед е видно, че към месец април 2021 г., през който е възникнало задължението за уведомяване на РУ Габрово и се е състоял транспорта на електрическите детонатори, тя е използвала разрешен отпуск за отглеждане на малко дете, предвиден в чл. 164 от КТ. Щом това е било така, а през неговото времетраене по разбираеми причини тя не би могла да изпълнява задължения като изпълнителен директор на дружеството, същата не може да носи административно-наказателна отговорност за липсата на уведомление, подадено до РУ Габрово в срока по чл. 121, ал. 9 от ЗОБВВПИ. Във връзка с горното следва да се приеме, че отговорността на дружеството е реализирана при липсата на предвидените основания по чл. 24, ал. 2 от ЗАНН за нея, още повече при липсата на неконкретизирани в акта и постановлението действия и/или бездействие, посредством които жалбоподателката (като негов ръководител) е допуснала извършване на самото нарушение. Поради изложеното и като е санкционирал това нарушение, вместо да прекрати образуваното административно-наказателно производство по повод на него, наказващия орган е допуснал нарушение на материалния закон. Същото е довело до незаконосъобразност на издаденото постановление, поради която искането за неговата отмяна следва да се уважи.